

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/18/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012201147
Dátum vydania rozhodnutia:	03.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012201147.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcov: 1. R. Y., T., 2. P. U., H., (žalobca H. Y. zomrel v priebehu odvolacieho konania), obaja právne zastúpení JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Mierová 1, Veľký Krtíš, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, (pôvodne Obvodný úrad Banská Bystrica) Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti: 1. Ing. U. U., W., 2. Ing. Q. U., W., obaja právne zastúpení Mgr. Viktóriou Hellenbart, advokátkou, M. Rázusa č. 23, Lučenec, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSUBB-2012-816/1370-1:OSŠS zo dňa 03. septembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/126/2012-48 zo dňa 22. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/126/2012-48 zo dňa 22. marca 2013 m e n í tak, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSUBB-2012-816/1370-1:OSŠS zo dňa 03. septembra 2012 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1 a 2 náhradu trov konania 140 € na účet právneho zástupcu žalobcov JUDr. Jozef Veselý, advokát, Veľký Krtíš, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Ďalším účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r í z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu žalobcu (H. Y.), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSUBB-2012-816/1370-1:OSŠS zo dňa 03.09.2012. Žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Lučenec č. SP-2636/2012 zo dňa 08.06.2012, ktorý rozhodol o dodatočnom povolení stavby „Prestavba mäsiarne na obchodné priestory“

ul. T.G. Masaryka 16, Lučenec, ktorá pozostáva z prvého nadzemného podlažia - predajňa, chodba, sklad, kancelária, WC - ženy, WC - muži, druhého nadzemného podlažia - schodisko, obchodný priestor, kancelária, kotolňa, sklad, ďalej elektroinštalácia, sanitná inštalácia, plynoinštalácia na pozemku parc. č. 1695 v k.ú. S.. Podľa § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len zákon č. 50/1976 Zb.) určil podmienky pre dokončenia stavby.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca v podanej žalobe opakovane svoju občianskoprávnú námietku, ktorú uplatnil v správnom konaní, ktorú správny orgán postupom podľa § 137 zákona č. 50/1976 Zb. vyhodnotil tak, že nemá vplyv na rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby, keďže nedošlo k zmene stavu, ktorá by bola spôsobená postavením dodatočne povolenej stavby. Žalobca neuviedol, z ktorých skutkových zistení by bolo možné dospieť k záveru, že stavebníci zasahujú do jeho vlastníckych práv. Krajský súd uviedol, že správne orgány si zadovážali stanoviská všetkých príslušných orgánov za účelom, aby mohli posúdiť, že stavba je v súlade s verejným záujmom, ktorý je chránený zákonom č. 50/1976 Zb. a vykonávacími predpismi. Krajský súd tiež uviedol, že správny orgán pochybil, keď opakovane začínal konanie a stanovoval nové lehoty na uplatňovanie námietok, avšak táto vada konania nemohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko správny orgán v rámci preskúmaného správneho konania vydal a doručoval oznámenie začatia konania o dodatočnom povolení stavby zákonným spôsobom a v súlade so zákonom určil účastníkom konania lehotu na podanie námietok a poučil ich o následkoch márneho uplynutia lehoty. Žalobca nevidel nezákonnosť v tom, že by sa niektorou z jeho námietok správny orgán nezaoberal, ale namieta to, že týmto námietkam nebolo vyhovieť a správny orgán sa s jeho názormi na danú problematiku nestotožnil. Žalobca však neuviedol, v čom je zistený skutkový stav neúplný a ani v čom spočíva nesprávny úvaha pri právnom hodnotení zistených skutkových okolností.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/126/2012-48 zo dňa 22.03.2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca - H. Y. dňa XX.XX.XXXX zomrel v A.. Podľa písomného vyjadrenia jeho detí, dedičské konanie ešte nebolo skončené, obaja dedičia (R. Y. a P. U.) oznámili písomne súdu, že trvajú na podanej žalobe a chcú pokračovať v súdnom konaní. Na základe uvedeného vyhlásenia, prihladnuc na univerzálnu sukcesiu najvyšší súd pokračoval v konaní so známymi dedičmi žalobcu v odvolacom konaní.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici. Uviedol, že konanie na stavebnom úrade trvalo viacero rokov, kde trikrát príslušný stavebný úrad v Lučenci vydal priaznivé rozhodnutie na základe žiadosti stavebníkov, ktorí vystupujú ako ďalší účastníci tohto súdneho konania na legalizáciu neoprávnene postavenej stavby a trikrát odvolací správny orgán takéto rozhodnutie stavebného úradu zrušil ako nezákonné a predčasne vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Až štvrtýkrát, pokiaľ tento stavebný úrad vydal rozhodnutie, ktorým legalizoval nezákonne a nelegálne postavenú stavbu účastníkov tohto súdneho konania, tak Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici takéto rozhodnutie potvrdil.

Žalobca namieta, že bol šikanózne vystavený tomu, že vždy musel v prípade zrušenia takéhoto prvostupňového rozhodnutia znova podávať námietky proti predmetnej stavbe. Pokiaľ takéto námietky nepodal pri poslednom raze, kde išlo o to isté konanie a pokiaľ takéto námietky žalobca už trikrát podal, nebolo potrebné ich znovu opakovať, avšak prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil len tým, že takéto námietky nepodal, a preto bola legalizovaná predmetná stavba a druhostupňový správny orgán tieto skutočnosti aj potvrdil s tým, že nebolo potrebné podávať opakované námietky, pretože išlo o to isté stavebné konanie. Prvostupňový správny orgán vychádzal zo skutočnosti, že žalobca v stavebnom konaní žiadne námietky nepodal, a preto o žiadnych námietkach nemohlo byť ani

rozhodované. Ďalší účastníci tohto súdneho konania postupovali v rozpore s verejným záujmom tak, že najprv postavili stavbu, ktorá sa dotýkala žalobcovho vlastníckeho práva, kde mal byť účastníkom stavebného a povoľovacieho konania a až po postavení tejto stavby ju chceli legalizovať. Postavená stavba zasiahla do žalobcovho vlastníckeho práva. Už pri miestnom zisťovaní bolo konštatované zistenie takých skutočností, ktoré nemôže vyriešiť stavebný orgán, a tak boli stavebníci vyzvaní, aby podali žalobu ohľadne zistenia týchto skutočností. Bolo potrebné zistiť, či vybudovanie predmetnej stavby zasahuje do žalobcovho vlastníckeho práva, avšak stavebníci nevykonali, čo im uložil prvostupňový správny orgán. Žalobca podal žalobu voči týmto stavebníkom na Okresnom súde v Lučenci na odstránenie zásahu do jeho vlastníckeho práva a s týmto spisom bol stavebný orgán oboznámený, pretože Okresný súd v Lučenci prerušil konanie vo veci samej do právoplatného rozhodnutia v správnom konaní ohľadne povolenia, resp. nepovolenia predmetnej stavby. Žalobca poukázal na všetky svoje podania, ktoré mal súd k dispozícii, na všetky svoje námietky, ktoré uvádzal v stavebnom konaní a v podanej žalobe, na ktoré však nebolo prihliadnuté.

Na záver žalobca poukázal na to, že rozhodovanie v tejto veci sa uskutočnilo len na tom základe, že si neuplatnil žiadne námietky a pripomienky, a preto bolo možné posúdiť stavbu v jej terajšom stavebno-technickom vyhotovení podľa príslušných ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. Prvostupňový súd sa však nezaoberal tým, že námietky proti predmetnej stavbe podával už trikrát. Je nepochybne preukázané, že stavebníci (ďalší účastníci tohto súdneho konania) zbúrali pôvodnú predajňu mäsiarstva, okrem čelnej strany stavby a vybudovali novú stavbu, ktorá je postavená pri stene budovy vo vlastníctve žalobcu, kde sa tieto stavby dotýkajú a kde táto stavba zasahuje do žalobcovho vlastníckeho práva a bola dokončená bez akéhokoľvek stavebného povolenia a až následne legalizovaná. Takéto konanie považuje žalobca za rozporné s právnym poriadkom.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že naďalej trvá na svojich písomných vyjadreniach a stotožňuje sa s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici.

IV.

Právny zástupca ďalších účastníkov 1, 2 vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/126/2012-48 zo dňa 22.03.2013 ako vecne správny potvrdil. Vo vyjadrení poukázal na to, že žalobca opomína tú skutočnosť, že v tomto stavebnom konaní sa nerozhoduje len o jeho právach, právach vlastníka susediacej stavby, ale primárne o právach vlastníkov stavby, u ktorej bola podaná žiadosť o vydanie stavebného povolenia na jej rekonštrukciu. Vlastník stavby má nielen právo, ale aj povinnosť starať sa o jej dobrý technický stav, a to nie je možné bez vydania stavebného povolenia na rekonštrukciu. Je pravdou, že niektoré nevyhnutné zabezpečovacie práce stavebník vykonal ešte pred vydaním stavebného povolenia, avšak stavbu, ktorou malo podľa tvrdení žalobcu dôjsť k zásahu do jeho práv, realizoval na základe právoplatného stavebného povolenia, ktoré bolo neskôr z dôvodu procesných pochybení prvostupňového stavebného úradu zrušené. Takýto vývoj udalostí nezavinili stavebníci, ktorí pri realizácii stavby konali v dobrej viere a takto stavbu aj dokončili. Predmetná stavba bola realizovaná v súlade s projektom a stavebníci doložili všetky doplnujúce listiny a dôkazy na to, že aj po zrušení právoplatne vydaného stavebného povolenia, stavbu povoliť možno, nakoľko toto nie je v rozpore s verejným záujmom. Išlo o rekonštrukciu pôvodnej stavby a v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k posunu hranice pozemkov, nakoľko by musela byť zbúraná aj stavba žalobcu, čo sa nestalo. Výmenou starých trávov a osadením nových na pôvodné miesto v stene patriacej stavebníkom nedošlo k žiadnemu zásahu do práv vlastníka susednej stavby.

Všetkými námietkami žalobcu sa správny orgán zaoberal, a to aj tými, ktoré boli vznášané opakovane. Žalobca nevyužil zákonnú lehotu na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva na základe výzvy stavebného úradu, pokiaľ tvrdil, že došlo k zásahu do jeho vlastníckych práv. Výzva bola adresovaná žalobcovi, nakoľko on tvrdil, že došlo k zásahu do jeho vlastníckych práv. Pokiaľ lehotu nevyužil, mohol si správny orgán urobiť záver o tejto otázke sám a záver, ktorý si urobil bol správny, nakoľko dom vo

vlastníctve stavebníkov je postavený výlučne na ich pozemku, tak aj hraničný múr a rekonštrukciou interiéru k zmene tejto skutočnosti nedošlo a ani nemohlo dôjsť. Konanie na Okresnom súde Lučenec, nie je konaním, ktoré by bolo začaté na základe výzvy stavebného úradu. Výdaním napadnutého administratívneho rozhodnutia nijakým spôsobom nedošlo k zásahu do práv tretích osôb. Žalobca počas celého obdobia trvania správneho konania nerušene prevádzkoval svoju nehnuteľnosť, prenajímal ju a mal z nej zisky, čo vyvracia jeho tvrdenia o porušovaní jeho práv. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 67,88 €.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že rozhodnutím Mesta Lučenec č. SP-2636/2012 zo dňa 08.06.2012 bola dodatočne povolená stavba „Prestavba mäsiarne na obchodné priestory“, v zmysle § 66 zákona č. 50/1976 Zb. boli určené podmienky pre dokončenie predmetnej stavby. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby vyplýva, že Mesto Lučenec vydalo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby č. OV,SP,ÚPaA-1892/2008 zo dňa 25.04.2008, ktoré bolo Krajským stavebným úradom v Banskej Bystrici zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Následne na to Mesto Lučenec vydalo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby č. OSP-379/2009 zo dňa 09.02.2009, ktoré bolo taktiež Krajským stavebným úradom v Banskej Bystrici zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Následne na to Mesto Lučenec vydalo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby č. SP-2059/2011 zo dňa 27.10.2011, ktoré bolo tiež Krajským stavebným úradom v Banskej Bystrici zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Dňa 22.05.2012 pod č. SP-2636/2012 stavebný úrad oznámil začatie konania o dodatočnom povolení stavby a určil lehotu do 06.06.2012 na uplatnenie námietok. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia č. SP-2636/2012 zo dňa 08.06.2012 je uvedené, že žiadne námietky neboli v stanovenej lehote uplatnené. Stavebný úrad postupoval na základe predloženého projektu skutočného vyhotovenia stavby vypracovaného autorizovaným stavebným inžinierom Ing. H. S. a vypracovaným statickým posudkom č. 79/2010 od stavebného inžiniera Ing. M. S.. Z technickej správy vyplýva, že posudzovaná stavba nezasahuje do susednej stavby.

V druhostupňovom rozhodnutí Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSUBB-2012-816/1370-1:OSŠS zo dňa 03.09.2012 je uvedené, že stavebný úrad oznámil začatie konania o dodatočnom povolení stavby podľa § 88 ods. 1 v spojení s § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. upustil od ústneho prejednávania. Stavebný úrad súčasne stanovil zákonnú lehotu 7 pracovných dní pre možnosť uplatnenia námietok a pripomienok s upozornením, že na námietky a pripomienky uplatnené po lehote sa nebude prihliadať. Uviedol, že v konaní neboli uplatnené žiadne námietky účastníkov, a preto bolo rozhodnuté o dodatočnom povolení stavby. Druhostupňový správny orgán uviedol, že tento postup stavebného úradu bol v súlade s ustanoveniami zákona č. 50/1976 Zb.

Ďalší účastníci konania začali v roku 2008 s odstraňovaním stavby bývalej mäsiarne. Stavebný úrad vykonal kontrolu vykonávanej činnosti a stavebné práce zastavil. V osobitnom konaní riešil nepovolenú stavebnú činnosť a uložil stavebníkom pokutu. Stavebný úrad potom stavebníkov vyzval na predloženie

dokladov pre dodatočné povolenie stavby a k preukázaniu, že vydanie dodatočného stavebného povolenia nie je v rozpore s verejnými záujmami a osobitnými predpismi. Stavebníci požiadali o vydanie stavebného povolenia dňa 17.03.2008 a predložili podklady, na základe ktorých stavebný úrad oznámil konanie o dodatočnom povolení stavby. V priebehu administratívneho konania o dodatočnom povolení stavby boli tri vydané rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby zrušené odvolacím správny orgánom, pričom prvostupňový správny orgán vždy po zrušení svojho rozhodnutia nanovo oznamoval začatie konania o dodatočnom povolení stavby a stanovoval lehotu na uplatnenie námietok.

Podľa § 88a zákona č. 50/1976 Zb. ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä,

- a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,
- b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi,
- c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie,
- d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania,
- e) či nová budova alebo významne obnovovaná existujúca budova je v rámci technických, funkčných a ekonomických podmienok stavby navrhnutá s využitím vhodných stavebných konštrukcií, vysokoúčinných alternatívnych energetických systémov založených na obnoviteľných zdrojoch energie a automatizovaných riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov.

Podľa § 137 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Podľa § 137 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Podľa § 137 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh

nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

Senát odvolacieho súdu poukazuje na odôvodnenie prvostupňového, ako aj druhostupňového rozhodnutia, kde jedným z dôvodov vydania rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby je skutočnosť, že v stanovenej lehote neboli uplatnené žiadne námietky. V prejednávanom prípade boli vydané tri prvostupňové rozhodnutia, ktoré boli odvolacím správnym orgánom zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému správne mu orgánu na nové konanie. Na toto poukázal aj krajský súd v odôvodnení rozsudku, keď uviedol, že neskoršie oznámenia o začatí konania nemajú právne účinky začatia konania, pretože konanie sa začína iba raz a skončí sa až právoplatným rozhodnutím. V prípadoch, keď je prvostupňové administratívne rozhodnutie zrušené, konanie pokračuje s tým, že prvostupňový správny orgán je povinný odstrániť chyby, ktoré mu boli vytýkané zrušovacím administratívnym rozhodnutím v tom istom konaní, ktoré už bolo raz začaté. Prvostupňový súd správne konštatoval, že prvostupňový správny orgán pochybil, keď opakovane začínal konanie a stanovoval nové lehoty na uplatňovanie námietok, avšak podľa názoru súdu odvolacieho, takéto pochybenie správneho orgánu malo vplyv na jeho zákonnosť. V prípade, ak by sa prvostupňový správny orgán zaoberal skôr podanými námietkami žalobcu voči posudzovanej stavbe, opakované začínanie konania a vyzývanie na podanie na námietok by nespôsobilo nezákonnosť administratívneho rozhodnutia. V danom stavebnom konaní tak boli porušené práva žalobcu tým, že správne orgány v prvostupňovom ani v druhostupňovom rozhodnutí sa vôbec nevysporiadali s jeho podanými námietkami. Odvolací súd z obsahu odôvodnenia rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby č. SP - 2636/2012 zo dňa 08.06.2012 zistil, že na strane 2, odsek 4 prvostupňový správny orgán konštatoval: „V stanovenej lehote neboli uplatnené žiadne námietky.“ Opomenul sa vyjadriť k námietkam už podaným a keďže ide o jedno a to isté konanie, je potrebné v rozhodnutí reagovať na všetky námietky podané v lehote, a to v priebehu celého konania o dodatočnom povolení stavby. Postup, ktorý zvolil stavebný úrad je v rozpore s ustanovením § 34 a nasl. zákona o správnom konaní č. 71/1967 Zb., správny poriadok. Uvedené pochybenie nenapravil ani odvolací orgán v druhostupňovom rozhodnutí, keď nevyužil svoju kompetenciu, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 59 ods. 1 citovaného zákona; konanie a rozhodnutie orgánu prvého stupňa nedoplnil a ani uvedenú vadu neodstránil. Naviac z obsahu rozhodnutia žalovaného je možné oboznámiť sa s chronológiou prípadu, avšak úplne absentuje zistenie skutočného stavu veci, vyhodnotenie jednotlivých dôkazov jednotlivo a všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti. Za týchto okolností je z pohľadu súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného možné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zmenil tak, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSUBB-2012-816/1370-1:OSŠS zo dňa 03.09.2012 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods. 7 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcom, ktorí boli v konaní úspešní priznal náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, t.j. za prvostupňové aj odvolacie konanie, keďže rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený.

Úspešným žalobcom je priznaná náhrada uplatnených a účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Trovy konania pozostávajú zo súdnych poplatkov za žalobu 70 € a za odvolanie 70 €. Iné trovy, vrátane trov právneho zastúpenia žalobcovi na náhradu priznané neboli, keďže ich vyčíslenie nebolo súdu v lehote podľa § 151 ods. 1 veta druhá O.s.p., doručené.

V konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku má právo na náhradu trov konania len úspešný žalobca, preto o prípadných trovách konania žalovaného alebo ďalšieho účastníka súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, keďže ich náhrada v tomto prípade podľa zákona (O.s.p.), ako i podľa konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je prípustná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.